

Η πολιορκία της Ακρόπολης 1826-1827

Περίληψη:

- Η πολιορκία της Ακρόπολης κατά την περίοδο 1826-1827 αποτελεί ένα καθοριστικό γεγονός στην ιστορία της ελληνικής επανάστασης. Ξεκινώντας από το ιστορικό υπόβαθρο, η ελληνική επανάσταση του 1821 προήλθε από τις κοινωνικές και πολιτικές καταστάσεις που επικρατούσαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, καθώς και από την επιρροή του φιλελεύθερου πνεύματος της εποχής. Η Ακρόπολη, ως στρατηγικό σημείο, καθόρισε την πορεία των γεγονότων, με τις ελληνικές δυνάμεις, υπό ηγέτες όπως ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, να προσπαθούν να εκδιώξουν τις τουρκικές δυνάμεις που την κατείχαν. Η αρχή της πολιορκίας σηματοδότησε μια περίοδο σφοδρών μαχών και στρατηγικών κινήσεων, με τις συνθήκες διαβίωσης για τους υπερασπιστές της Ακρόπολης να είναι εξαιρετικά δύσκολες.

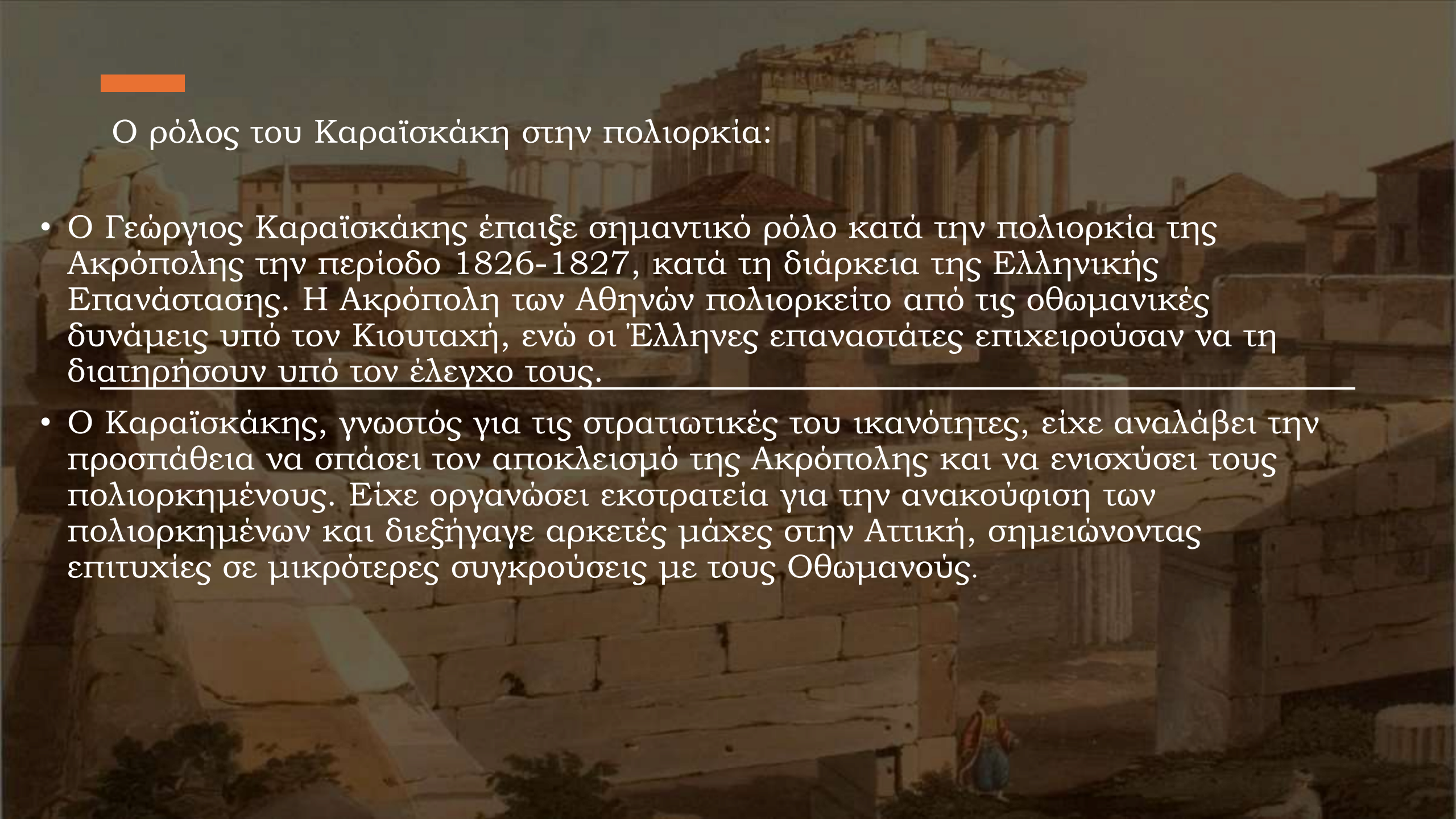

- Καθώς η πολιορκία εξελισσόταν, οι διεθνείς παρεμβάσεις από ξένες δυνάμεις, όπως η Βρετανία και η Γαλλία, έπαιξαν καθοριστικό ρόλο, προσφέροντας διπλωματική στήριξη και στρατιωτική βοήθεια στους Έλληνες. Οι σημαντικές διπλωματικές κινήσεις και η διεθνής υποστήριξη ήταν κρίσιμες για την τελική έκβαση. Με την ολοκλήρωση της πολιορκίας, οι συνέπειες ήταν δραματικές, καθώς η Ακρόπολη έγινε σύμβολο του αγώνα για ελευθερία και ανεξαρτησία. Η κληρονομιά της πολιορκίας διατηρείται μέχρι σήμερα, αναδεικνύοντας την αξία του αγώνα και τη σημασία της στην ελληνική εθνική ταυτότητα.

- Οι συνθήκες διαβίωσης των αμυνομένων στον βράχο της Ακρόπολης ήταν εξαιρετικά σκληρές. Περίπου 1.400 αγωνιστές, ανάμεσα τους 300 ξένοι στρατιώτες, μαζί με 1.000 γυναικόπαιδα κατέβαλλαν υπεράνθρωπες προσπάθειες για να επιβιώσουν σε μια ιδιαίτερα ασφυκτική πολιορκία καθώς βρέθηκαν απομονωμένοι και χωρίς επαρκή ανεφοδιασμό. Το νερό ήταν λιγοστό και θολό, συχνά αναγκάζονταν να το συλλέγουν από τις σπάνιες βροχές ή να το προμηθεύονται με κίνδυνο ζωής. Τον Αύγουστο του 1826 κατάφεραν να φυγαδεύσουν 300 γυναικόπαιδα για να μειώσουν την κατανάλωση τροφίμων και νερού. Μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου, η έλλειψη τροφίμων οδήγησε σε υποσιτισμό, ενώ η κακή υγιεινή και οι ασθένειες προκάλεσαν επιδημίες και θανάτους. Με μόνα εφόδια σιτάρι και κριθάρι, αλλά χωρίς ξύλα για να ψήσουν ψωμί, οι πολιορκημένοι κατανάλωναν κριθάλευρο ζυμωμένο με το λιγοστό νερό, το οποίο περιοριζόταν σε περίπου δύο λίτρα την ημέρα. Τα φάρμακα για τους τραυματίες και τους ασθενείς έχουν εξαντληθεί. Την άνοιξη η κατάσταση επιδεινώθηκε απελπιστικά και το ηθικό δοκιμάστηκε σκληρά: ορισμένοι ξένοι στρατιώτες αναγκάστηκαν να καταφύγουν στην κατανάλωση γατών, οκύλων και ποντικιών.

Ο ρόλος του Καραϊσκάκη στην πολιορκία:

- Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης έπαιξε σημαντικό ρόλο κατά την πολιορκία της Ακρόπολης την περίοδο 1826-1827, κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης. Η Ακρόπολη των Αθηνών πολιορκείται από τις οθωμανικές δυνάμεις υπό τον Κιουταχή, ενώ οι Έλληνες επαναστάτες επιχειρούσαν να τη διατηρήσουν υπό τον έλεγχο τους.
- Ο Καραϊσκάκης, γνωστός για τις στρατιωτικές του ικανότητες, είχε αναλάβει την προσπάθεια να σπάσει τον αποκλεισμό της Ακρόπολης και να ενισχύσει τους πολιορκημένους. Είχε οργανώσει εκστρατεία για την ανακούφιση των πολιορκημένων και διεξήγαγε αρκετές μάχες στην Αττική, σημειώνοντας επιτυχίες σε μικρότερες συγκρούσεις με τους Οθωμανούς.

- Ωστόσο, στις 23 Απριλίου 1827, λίγο πριν την κρίσιμη μάχη του Φαλήρου, τραυματίστηκε θανάσιμα σε συμπλοκή με τις οθωμανικές δυνάμεις. Ο θάνατος του αποτέλεσε σημαντικό πλήγμα για τους Έλληνες, καθώς ήταν καθοριστικός ηγέτης και η απώλεια του οδήγησε στην ήττα των ελληνικών δυνάμεων στη μάχη του Ανάλατου (24 Απριλίου 1827). Η ήττα αυτή είχε ως αποτέλεσμα την παράδοση της Ακρόπολης στους Οθωμανούς, ολοκληρώνοντας έτσι την πολιορκία.

Οι κύριες στρατηγικές των Οθωμανών:

- Κατά την πολιορκία της Ακρόπολης το 1826-1827, οι Οθωμανοί εφάρμοσαν συγκεκριμένες στρατηγικές για να πετύχουν τους στόχους τους. Αρχικά, προσπάθησαν να απομονώσουν τους Έλληνες πολιορκημένους κόβοντας την πρόσβαση τους σε τρόφιμα και νερό, ώστε να τους εξαντλήσουν. Επίσης, χρησιμοποίησαν βαριά πυροβολικά για να προκαλέσουν ζημιές στα τείχη και να δημιουργήσουν πανικό. Παράλληλα, προσπαθούσαν να δελεάσουν τους Έλληνες με υποσχέσεις για καλύτερη μεταχείριση αν παραδίνονταν, ώστε να αποφυγουν τις μεγάλες απώλειες από την άμεση σύγκρουση. Όλες αυτές οι τακτικές τους βοήθησαν να διατηρήσουν τον έλεγχο και να πιέσουν τους Έλληνες να παραδοθούν, παρόλο που οι τελευταίοι αντιστάθηκαν με γενναιότητα.

Πηγές:

- https://el.m.wikipedia.org/wiki/%CE%93%CE%B5%CF%8E%CF%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%82_%CE%9A%CE%B1%CF%81%CE%B1%CF%8A%CF%83%CE%BA%CE%AC%CE%BA%CE%B7%CF%82
- [https://el.m.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%B7%CF%81%CE%BA%CE%AF%CE%B1%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%91%CE%BA%CF%81%CF%8C%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82_\(1826-27\)](https://el.m.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%B7%CF%81%CE%BA%CE%AF%CE%B1%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%91%CE%BA%CF%81%CF%8C%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82_(1826-27))
- Ιστορία του Ελληνικού Έθνους - Τόμος ΙΒ' (Η Ελληνική Επανάσταση), Εκδόσεις Αθηνών, σ.σ. 300-310
<https://www.news247.gr/afieromata/i-poliorkia-tis-akropolis-apo-ton-kioutaxi-mesa-apo-ta-matia-ton-afanon/>
- <https://www.offlinepost.gr/2021/09/10/oi-faseis-ths-poliorkias-ths-akropolis/>